

Ik erger me kapot.

Eén van de twaalf leerlingen ging naar de priesters toe. (...) Hij zei: 'Ik kan jullie helpen om Jezus gevangen te nemen. Wat krijg ik daarvoor?' Mattheüs 26 vers 15.

Er wordt aangenomen dat deze ontmoeting een paar dagen voor het Paasfeest gebeurde. Waarom deed deze leerling van Jezus dit? Al die jaren is hij met Jezus meegereisd. Hij heeft onvoorstelbare dingen gezien. Een paar dagen geleden nog stonden de mensen te juichen voor zijn meester Jezus, ze zwaaiden met palmtakken en legden zelfs hun jassen op de grond zodat de ezel waarop hij reed niet over de vieze straat hoefde te lopen. Hij was erbij. Wat een feest! Waarom dan dit?

Misschien was hij teleurgesteld geraakt. Hij dacht dat Jezus belangrijk zou worden, maar Jezus vertelt steeds vaker wat er in de toekomst verkeerd zal gaan. Het leek erop dat het team van Jezus niet meer een 'winning team' was, maar een 'losing team' ging worden. En langzaam kwam er twijfel in zijn hart en begon hij zich te ergeren.

Vaak begint het klein. Dat zie je bijvoorbeeld in een veel ouder verhaal in de Bijbel. Dat verhaal gaat over Daniël, een man die in het buitenland terecht was gekomen en van de koning een belangrijke functie had gekregen.

Er staat het volgende: 'Door zijn grote wijsheid kon Daniël zijn werk goed doen. Hij deed het veel beter dan de andere ministers en bestuurders. Daarom wilde de koning aan Daniël de leiding geven over het hele Perzische rijk. De twee andere ministers en de 120 bestuurders probeerden iets te vinden wat Daniël verkeerd deed. Dan konden ze tegen de koning zeggen dat hij fouten maakte. Maar ze vonden niets. Daniël deed altijd wat hij moest doen. Hij deed nooit iets verkeerd, iedereen kon hem vertrouwen.' Daniël 6 vers 4, 5.

Prima kerel, die Daniël, zou je zeggen. Toch ergeren zijn collega's zich aan hem. Misschien vonden ze hem te perfect? Werden ze jaloers? En dat kleine vonkje groeit uit tot een haatcampagne. Ze verzinnen een wet die ervoor zorgt dat er 30 dagen lang alleen iets aan de koning gevraagd mag worden en aan niemand anders. En wie dat toch doet, moet in een kuil vol leeuwen worden gegooid. En dan hebben ze Daniël. Want Daniël praat elke dag met God, wel drie keer. En dat blijft hij doen, ook na de invoering van de wet.

Maar het verhaal eindigt niet met de dood van Daniël. Daniël overleeft een nacht tussen de leeuwen en de koning is zo kwaad over de wijze waarop hij in de tang is genomen door zijn werknemers, dat hij voor straf de ministers en bestuurders laat opeten door de leeuwen.

Ook het verhaal van de leerling van Jezus eindigt triest: hij hangt zichzelf op.

En ineens valt het me op dat 'zich ergeren' en wederkerend werkwoord is. Als ik me kapot erger, maak ik mezelf letterlijk kapot. Soms begint het klein, je vindt iets irritant, je wordt jaloers, het lijkt oneerlijk. Maar langzaam maar zeker groeit dat gevoel en neemt het jou over. En als je niet oppast, krijgt jouw onvrede jou in zijn macht. Zoals bij de leerling van Jezus.

Bewust heb ik de naam van de leerling niet genoemd. Dan zou het makkelijk zijn om hem als slechterik te zien en hoeft het mij niet te raken. Nu doet het dat wel. Ben ik nog de baas over mijn emoties, of zijn zij de baas over mij?

Lieve Vader,

Soms voelt het leven oneerlijk. Soms ben ik jaloers. Soms irriteer ik me aan een ander. Soms roddel ik. Maar eigenlijk maakt het me kapot.

En ik ben zo verbaasd dat U al die verwoestende gevoelens op U hebt genomen. Wat is Pasen een wonderlijk feest. Ik hoef niet meer kapot te gaan, U bent kapot gegaan voor mij. Als U dat voor mij deed, waarom zou ik me dan nog ergeren aan anderen?

Dank U voor deze nieuwe kans.

Amen.

Ik wens je een gezegende paastijd toe. Heb je een vraag of wil je reageren? Stuur een mailtje naar h.romkes@clv.nl